Munţi şi văi în viaţa lui Samson

Munţi şi văi în viaţa lui Samson

„Şi Samson a strigat către Domnul şi a zis: «Doamne Dumnezeule, Te rog, adu-Ţi aminte de mine şi întăreşte-mă numai de data aceasta, Te rog. Dumnezeule, ca să mă răzbun asupra filistenilor pentru cei doi ochi ai mei»". (Judecători 16.28)

Când rostim numele Samson, două gânduri ne izbesc în mod deosebit: cel cu privire la faptele sale minunate săvârşite sub călăuzirea Duhului Sfânt şi cel cu privire la căderea lui groaznică.

Câteva gânduri practice pentru noi am dori să reţinem în timp ce-l urmărim pe Samson în urcuşul şi coborâşul său.

Rari sunt oamenii despre care Scriptura spune că naşterea lor a fost anunţată de îngeri trimişi de Dumnezeu, iar între aceştia se numără şi Samson. Din înştiinţarea îngerului cu privire la naşterea lui Samson reiese că el avea să fie închinat Domnului, că Domnul va lucra prin el eliberarea poporului Israel, pe atunci stăpânit aspru de filisteni.

Când în calea lui Samson i-a ieşit înainte un leu tânăr aruncându-se mugind asupra lui, atunci fără teamă, fără armă, cu puterea divină primită privind spre Dumnezeu, a omorât leul ca pe un ied. Partea frumoasă este că n-a spus nici tatălui său, nici mamei sale, nici altcuiva despre această faptă ieşită din comun.

Câţi dintre noi, care avem victorii în viaţa de credinţă, nu le trâmbiţăm în stânga şi-n dreapta, cu aerul că-L lăudăm pe Domnul şi puterea Sa minunată care a lucrat prin noi! În realitate scoatem în evidenţă eul nostru. De la Samson să învăţăm aceasta: nimănui nici o vorbă despre minunile trăite!

Altă dată, pe când Samson se afla în peştera Etan, s-au prezentat la el rudele lui, cu gând să-l predea filistenilor pentru paguba făcută cu ocazia vulpilor care au dat foc holdelor şi grădinilor de măslini. Şi Samson ajunge în mâna filistenilor, care-l leagă. Privind spre Dumnezeu, Samson primeşte puterea să rupă legăturile şi, singur între duşmani, apucă o falcă de măgar cu care omoară o mie de oameni. Groaza filistenilor ajunge atât de mare, încât douăzeci de ani nu s-au mai ridicat împotriva poporului Israel.

Dar cei douăzeci de ani trăiţi sub călăuzirea Duhului lui Dumnezeu nu-l scutesc pe Samson de o cădere grosolană. În drum spre Gaza, Samson „a văzut acolo o femeie curvă şi a intrat la ea" (Judecători 16.1). Ce n-au reuşit filistenii la Lehi, nici leul răcnind puternic, a reuşit şoapta lui Satan. Odată începute relaţiile de acest fel, Cuvântul îl surprinde mutându-se de la o femeie stricată la alta: „Şi a fost aşa: după aceea a iubit în Valea Sorec o femeie al cărei nume era Dalila" (Jud. 16.4). Femeie fară inimă şi fară dragoste firească pentru cel mai puternic om din Israel, Dalila îl trădează, destăinuind filistenilor secretul puterii sale: „Şi Dalila a văzut că îşi deschisese toată inima... şi a chemai un om şi a pus să-i radă cele şapte şuviţe ale capului său, şi ea a început să-l supună; şi puterea lui se dusese de la el. Şi... nu ştia că Domnul Se depărtase de la el. Şi filistenii l-au apucat şi i-au scos ochii; şi l-au coborât la Gaza şi l-au legat cu lanţuri de arama; şi el învârtea râşniţa în casa închisorii" (Jud. 16.18-21).

Iubiţilor, să nu aruncăm cu piatra în Samson, potrivit înclinaţiei noastre! S-ar putea ca piatra să ne lovească pe noi! Mai curând să învăţăm de la Samson că Satan ne declară mereu război în timp ce ne aflăm pe calea Domnului Isus Hristos; de şase mii de ani îl studiază pe om şi cunoaşte toate părţile lui slabe şi acolo îl loveşte.

Am fost mântuiţi prin jertfa Domnului Isus, avem iertarea păcatelor, dar purtam în noi firea rea, firea păcătoasă, izvorul tuturor păcatelor noastre. Această rădăcină, când nu veghem, dă lăstari.

Unii, la vederea banilor, tremură şi devin neliniştiţi până nu îi au. Alţii sunt indiferenţi la bani, dar sunt violenţi: se aprind când nu le convine un simplu cuvânt. Alţii sunt înclinaţi spre băutură, cea care le produce necazuri când nu se aşteaptă. Alţii cad târâţi de pofta ochilor, de înclinaţia spre desfrâu. Şi cum firea veche nu poate fi iertată, ea trebuie răstignită, osândită! Cum am primit iertarea de păcate prin credinţă, prin aceeaşi credinţă trebuie să acceptăm şi moartea eu lui împreună cu Domnul Hristos pe crucea Golgotei. Neprocedând astfel, când ne vom aştepta mai puţin, vom avea necazuri.

Mult timp după întoarcerea noastră la Dumnezeu suntem o binecuvântare pentru cei din jurul nostru, cum a fost Samson douăzeci de ani, dar, lucru trist, Samson n-a vegheat asupra înclinaţiei sale.

Scriptura le spune celor credincioşi: „cel care gândeşte că stă în picioare să fie atent să nu cadă!" (1 Cor. 10.12). Vrăjmaşul nostru, ca bun strateg, ne cunoaşte şi ştie să ne atace în locul nostru slab.

Răul cel mai mare nu este cusurul trupesc, ci caracteristica eului nostru, a firii pământeşti: „Iată, am fost născut în nelegiuire şi în păcat m-a zămislit mama mea" (Psalmul 51.5). De asemeni în Noul Testament citim: „nu cu cele pierit oare ... aţi fost răscumpăraţi din felul vostru deşert de vieţuire moştenit de la părinţi" (1 Petru 1.18). Aşa ne-am născut. Este rău că, deşi suntem înştiinţaţi de Cuvânt, neluând seama, neveghind şi nerugându-ne, cădem pradă păcatului.

Unde îl găsim pe Samson? În închisoare, orb, râşnind ia moara filistenilor. În faţa acestui orb suntem îndreptăţiţi să spunem: „O, cum ai căzut, luceafăr strălucitor de dimineaţă!" (Isaia 14.12). Cum a fost cu putinţă ca, din închinat Domnului, din judecător al lui Israel, din puternic în fapte făcute sub călăuzirea Duhului Sfânt, să ajungă orb în temniţa filistenilor?!

Dumnezeul Cel sfânt nu Se lasă batjocorit (Lit: „Dumnezeu nu este batjocorit" - Galateni 6.7) chiar când este vorba de păcatele celor credincioşi. Dacă Samson şi-a călcat jurământul, Dumnezeu rămâne credincios, pedepsind păcatul. Dar, în îndurarea Sa, nu-l ţine pe cel credincios în cuptor mai mult decât este nevoie. Samson ar fi putut evita suferinţele dacă, ţinând cont de Dumnezeu, ar fi vegheat şi s-ar fi rugat zi şi noapte. Dar, din neveghere, a ajuns în închisoare, cu părul tăiat, orb şi râşnind la moara filistenilor. Acolo i-a revenit mintea. Dumnezeu l-a cercetat şi el L-a regăsit pe Dumnezeu. Părul a început să-i crească. La o serbare în cinstea zeului Dagon, filistenii îl aduc pe Samson ca să-şi bată joc de el. Samson se roagă lui Dumnezeu şi, apucând „amândoi stâlpii din mijloc pe care stătea casa ... s-a rezemat de

ei, de unul cu dreapta lui şi de celălalt cu stânga lui. Şi Samson a zis: «Sufletul meu să moară împreună cu filistenii!» Şi s-a plecat cu putere şi casa a căzut peste căpetenii şi peste tot poporul care era în ea. Şi morţii pe care i-a ucis la moartea sa erau mai mulţi decât aceia pe care îi ucisese în viaţa sa" (16.29, 30).

Rudele, oamenii din casa tatălui său, l-au înmormântat în mormântul tatălui său, între Ţoreea şi Eştaol. Aşa se îmbină începutul capitolului 13 cu sfârşitul capitolului 16, în care Samson este onorat pentru că s-a ridicat din starea de cădere.

Ce învăţăm de aici? Că Dumnezeul cel sfânt lasă să fie pedepsit păcatul făcut de copiii Săi şi că, în îndurarea Sa, îl ridică pe cel care priveşte spre El. Am fost răscumpăraţi din groapa pieirii, din mocirlă, cu un preţ mare, sângele Domnului Isus Hristos, şi Îi aparţinem. Am fost ridicaţi în poziţia de copii ai lui Dumnezeu. Prin credinţă Dumnezeu ne-a făcut preoţi şi împăraţi ai Lui. Şi, pentru că suntem într-o poziţie înaltă, să trăim folosindu-ne de Cuvântul Lui, îndrumaţi de Duhul Lui; să preţuim strângerile laolaltă; să veghem la căile proprii şi să ne rugăm nu o dată pe zi, nu de două sau de trei ori pe zi, ci „neîncetat" (1 Tes. 5.17).

Să ne reamintim că vrăjmaşul pândeşte să ne găsească dormind şi neveghind, ca să ne prindă prin ce n-am răstignit împreună cu Domnul Hristos. Să nu-I facem ruşine lui Dumnezeu, Cel care ne iubeşte atât de mult. Strigătele de jale care se aud în corturile noastre, în locul strigătelor de bucurie, sunt dovada săgeţilor înfipte de vrăjmaş în inima noastră. Să se audă mai bine cântece de bucurie: „Strigătul de triumf şi de salvare este în corturile celor drepţi!" (Psalmul 118.15). Aceasta este chemarea noastră, pentru aceasta ne-a pregătit Dumnezeu, pentru aceasta ne-a lăsat la îndemână tot, ca să fim părtaşi ai firii Lui şi să răspândim în lume mărturia despre El.

(19.11.1966)

clickbible.org